

Til
Debatt Budstikka
debatt@budstikka.no;

Bærum verner sjøfly inntil våtmarksreservat, friluftsområde og gravlund. Løse påstander blir ikke mere sanne av å bli gjentatt.

Innspill fra tilhengere av sjøfly i Storøykilen, har ofte dreiet seg om spørsmålet sjøfly mot fugl. De ”vet” at sjøfly og våtmarksfugl nærmest lever i harmoni selv om godt faglig underbygget materiale viser at sjøfly skremmer sky fugler.

Det blir også lagt ut som om sjøflyene har en ”historisk rett” til Storøykilen. Ved nedlegging av hovedflyplassen ble det gjort helt klart at all flyvirksomhet skulle bort fra Fornebu. Sjøflyklubben fikk tilbud om relokalisering på Notodden, men ignorerte hele saken.

De som vil at sjøflyklubben skal bli i Storøykilen, overser og/eller bagatelliserer andre konflikter som sjøflyaktivitetene utløser. Flystøy forstyrrer besøkende på den planlagte gravlund og sjenerer beboere og friluftsliv. Andre konflikter dreier seg om sikkerhet for andre sjøfarende og okkupasjon av arealer på bekostning av allmenhetens behov.

Det er svært betenkelig at kommunestyret vedtok å prioritere sjøfly foran vern av natur og meget viktige og verdifulle områder for friluftsliv i Indre Oslofjord/Bærumsbassenget. Vedtaket bygger på et saksgrunnlag som ikke tilfredsstiller verken plan- og bygningslovens eller forvaltningslovens krav til saksopplysning.

Etter Miljøverndepartementets klare tilbakemelding om at sjøflyaktiviteten i Storøykilen skulle opphøre, satte Planutvalget likevel i gang ny planlegging av sjøflyhavn i Storøykilen. Rådmannens saksgrunnlag er sterkt preget av saksopplysninger som understøttersjøflyhavn. Rådmannen trekker faglige konklusjoner det ikke er grunnlag for ut fra tidligere utredninger, vurderinger og konklusjoner.

I saksframlegget og høringsutkastet 2007, la Rådmannen den gang fram et bredt grunnlag for beslutning der konsekvenser av sjøflyvirksomheten ble veid opp mot nasjonale mål og retningslinjer, verneplaner og kommunens egne mål og ambisjoner, konkretisert i bl.a. kommunedelplan 2 for Fornebu. Rådmannen konkluderte med å foreslå at sjøflyhavna tas ut av planen.

Når sjøflyhavnsaken tas opp igjen syv år senere, er forhistorien med utredninger og omfattende vurderinger omtalt i to linjer med henvisning til et saksnummer. I saksframlegg til Planutvalget refererer Rådmannen upresist faglige argumenter mot sjøflyhavna i Storøykilen, inkludert Fylkesmannens faglige begrunnelse for å opprettholde innsigelsen. Kritiske høringsmerknader ”saksbehandles” ved å henvise til at Planutvalget ønsker ny behandling. Kommunens ansvar som forvalter av store natur- og friluftsverdier, eller det ansvaret

kommunen har for det verdifulle området den forvalter på delegert myndighet fra Miljødirektoratet, omtales ikke. Vi finner ikke referansen til uttalelsen fra egen avd. Natur og idrett, som har det faglige ansvar for forvaltningen av det statlig ervervede området, herunder ansvar for anlegg og drift/skjøtsel av den nye gravlunden.

Derimot har sjøflyaktivitetens såkalte samfunnsnytte, fundert på generelle og vage uttalelser, fått en framtreddende plass. På dette grunnlaget heter det: *"Rådmannen konkluderer med at naturverdiene og sjøflyhavna kan opprettholdes side om side"*. Argumenter for sjøflyene er blitt det nye "faglige" premiss for en konklusjon som dreier seg om naturverdiene, og som ikke har grunnlag i faglige utredninger. Det legges også fram "alarmerende" informasjon om at sjøflyaktiviteten i Østlandsområdet er på vikende front: Konklusjonen blir: *"Rådmannen anbefaler planforslaget grunnet manglende alternativ plassering og at det får store konsekvenser for sjøflymiljøet i Norge ved en nedlegging."* I miljøkommunen Bærum, som forvalter sårbar og unik natur og verdifulle og umistelige områder for friluftsliv for stadig økende befolkning, er Rådmannen først og fremst opptatt av å argumentere for fritidsaktivitetene til sjøflyklubben. At det ikke finnes alternativ plassering er ikke dokumentert.

Rådmannen understøtter sin anbefaling med: *"Selv om det er store naturverdier og friluftsarealer i området, mener rådmannen at sjøflyhavn kan innpasses som foreslått i planforslaget"*. Dette er en påstand i faglig motstrid til tidligere utredninger og vurderinger.

Politikere har frihet til å overse faglig kunnskap og velge ut fra andre premisser. Men det har lite med demokratisk viktig rollefordeling mellom administrasjon og politikere å gjøre når saksframlegget, slik det nå foreligger, har mer likhet med bestilte argumenter enn kunnskapsbasert forvaltning.

Bærum Natur- og Friluftsråd
Rigmor Arnkværn

Naturvernforbundet i Bærum
Björg Petra Brekke

Vedlegg:

Kartskisse over området med de tre reservatene og sjøflyenes landingsstripe.

Vi har for øvrig notert at i følge forskriftene skal landingsbane ha en tverrgående landingsstripe når arealet ikke er kvadratisk – for å kunne sikre landing ved ulike vindforhold. Kravene er ytterligere skjerpet dersom det drives skoleflygning. Dette er ikke omtalt i noen av dokumentene i denne saken.

Antall ord uten overskrift og undertegning: 601 ord